

UDVARHELYI HIRADÓ

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor. fél évre 4 kor. negyed évre 2 korona.
Egy szám ára 16 fil. — Községek-, körjegyzők- és tanítóknak
egész évre 6 korona.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Becsek Aladár.

Hirdetések a legolcsóbban számíttatnak. Nyilttér sora
50 fillér. — Megjelen hetenként egyszer, vasárnap.
A hirdetés és nyilttér díja előre fizetendő.
Szerkesztőség és kiadóhivatal: Becsek D. Fia könyvnyomda

Az ipari életpálya.

Egyedül Magyarország volt és van abban a súlyos helyzetben, hogy a népek versenyében lépést kell tartania az ipar nagyszabású eszközei felett rendelkező államokkal, holott ő maga csak tulnyomóan földmivelő állam. Csak nagy fáradság és erőfeszítés után juthatunk oda, hová a szerencsésebb gazdasági viszonyok közt élő népek eljutnak szinte fáradság nélkül. Legszebb reményeink fényében mindig leend egy sötét pont: az aggodalom, hogy miként viseljük el fokozott igényeink terheit jövőre.

A szinte nemzeti létünkben mutatkozó ezen ellenmondást csak egyféleképpen szüntethetjük meg: csak úgy, ha a modern magyar államot a modern gazdasági alapra helyezzük át: ha t. i. birni fogunk a modern létküzdelem leghatalmasabb fegyverével: az iparral.

Ettől függ nemcsak pénzügyi egyensúlyunk tartós és állandó fentartása, hanem ettől függ nemzeti munkánk végleges sikere, ettől fejlődésünk, haladásunk. Minden törekvésünk sikere szoros kapcsolatban áll ezzel. S ma már, hálá az égnek, oda jutottunk, hogy senki sem vonja kétségbe többé fenti lételünk igazságát.

Az állam és különösen annak agilis kereskedelemügyi minisztere részéről kifejtett nagyméretű iparfejlesztési mozgalom a legkézzelfoghatóbb módon igazolja azt, hogy a becsülettel végzett ipari munka a nemzet életében és boldogulásában nem utolsó tényező.

Az állammal nemes versenyre kél a társadalom, amidőn a hazai ipar pártolásával igyekszik azt elősegíteni fontos munkájában. Ezen

mozgalom van hivatva a már úgy is foszladozni kezdő előítéletet végképen eloszlatni és meggyőzni e hazának minden rendű és rangú fiát arról, hogy érdemeket szerezni és a hazát hűséggel és eredménnyel szolgálni nemcsak az irodában vagy harcmezőn, de az iparos műhelyben s a gyárak füstös levegőjében is lehet.

Fejlesztjük is az ipart, mert ezáltal fejlesztjük nemzetünk jólétét és vagyonosodását. Neveljük művelt iparosokat, akik feladatuk magaslátára emelkedvén, finomult izléssel és szakmabeli jártassággal uttörői, előharczosai legyenek a magyar ipar felvirágoztatásának. Tereljük művelt ifjainkat is az iparos pályára, mert csak a művelt lélek alkotta ipari munka veheti föl a versenyt más nemzeteknek már jóval fejlettebb iparával. Tereljük jobbmódu ifjainkat is az iparos pályára, mert csak így biztosíthatjuk nemzetünk részére az iparban szükséges anyagi tőkét.

Tegyük félre végre-valahára az elavult előítéletet, hogy iparosnak lenni szégyen. Az az idő elmúlt. Az akkor volt, amikor még az iparos tanoncokat éveken át csak a mester egyik mindenesének, szolgájának tekintették. Most már a magas kormány a csaknem minden fontosabb iparos pályára szervezett szakiskolák által gondoskodott arról, hogy a műveltebb és vagyonosabb osztály is aggodalom nélkül és nyugodt lélekkel adhassa fiait az iparos pályára abban a tudatban, hogy gyermekeik ez iskolákban az erkölcsiség, a közmiveltség és hazafiság szemelött tartásával a választott pályára elméletileg és gyakorlatilag kiképeztetnek és komoly munkaszeretetre neveltetnek. A szegényebb osztály

tály tehetséges ifjainak pedig a tandíjelengedés, az ösztöndíjak és munkadíj adományozása teszi lehetővé ez iskolákban való kiképeztetésüket.

Pártoljuk tehát ezeket az intézményeket, amelyekbe a magas kormány az erős és gazdag magyar iparnak magvát vetette el Most, midőn az ifjuság pályaválasztás előtt áll, ne kényszerítsük az ügyes kezű és ipari pályára hajlammal bíró ifjainkat a tulzsufolt középiskolákba, ne neveljük szegény, tengődő és az iparos sorsát méltán irigylő napidíjasokat azokból, akik, ha iparosokká képeztetnének ki, maguknak biztos megélhetést, a magyar iparnak pedig felendülést és virágzást biztosíthatnak.

S ne csak fiatalságunk szellemi ocsuját tereljük az iparos pályára, hanem juttassunk ennek azokból is, akik a rostán felül maradnak. Mert ne felejtjük el, hogy a munka nemesít s hogy az előkelőség a termelő munka megbecsülésében nyilatkozik meg. Kövessük az angol és francia társadalmat, ahol már századokkal azelőtt a legelső családok ragadták magukhoz a jövedelmező ipari és kereskedelmi vállalatokat és megalapították nemzetök világra szóló és mindenek fölött uralkodó pénzbeli ipari hatalmát. E célból mindenek előtt rontsuk le azt az úgy közgazdasági, mint nemzeti szempontból egyaránt káros felfogást és előítéletet, amely a magyar társadalom némely köreiben még mindig az ipari s kereskedelmi foglalkozással szemben uralkodik. Család, iskola és a társadalmi felfogás egyaránt hassanak oda, hogy a magyar ifjuság nemes ambícióval és emelkedett kedvvel tóduljon az ipari pályára.

N—sz.

Az álarcz.

— Ez mégis borzasztó! — szólt egyikünk, mikor letette az újságot.

— Mi a borzasztó?

— Servières, tudod, az, akivel együtt jártunk a Nagy Lajos-liceumba...

— Nos?

— Megölte magát. Föbelötte magát.

— Csakugyan ő róla írnak?

— Kétségkívül. Servières Louis, mérnök a gyarmatügyi miniszteriumban. Pedig olyan boldognak látszott! Szép felesége, gyönyörű gyermekei, jó hivatala, vagyona, mindene volt neki. S most egy pisztolydurranás — és nincs többé.

— Szomorú dolog!

És sokáig beszélgették róla. Mindenki csodálkozott az eseten. Olyan emberek, akik nem nagyon bátrak, mindig boszankodnak, ha valaki megöli magát. Az ilyen halál olyan, mint amikor az ember udvariatlanul, sőt gorombán és bucsuzás nélkül távozik tőlünk. Az öngyilkosság nem egyeztethető össze a jó társaság hagyományává vált szokásaival. S miért ölte meg magát ez a Servières is? Nem tudott senki róla valami olyas dolgot, ami miatt szerencsétlenné érezhette volna magát. Tehát élnie kellett volna. S mi jögon okozott kellemetlen meglepetést a barátainak és ismerőseinek?

Pierre berátunk, aki nagyon szeret töprengeni, természetesen ehhez az esethez is reflexiókat fűzött. Nyugodtan hallgattuk a megjegyzéseit, anélkül, hogy hogy unatkoztunk volna, mert igen kitűnő szivarokat szívtunk.

— Sohasem tudhatja az ember — szólt Pierre — hogy mi rejtőzik annak az embernek a lelkében, akiről azt hiszszük, hogy minden gondolatát ismerjük. A derült tekintet mily gyakran csak álarcz s a nyugodt mozdulatok mily gyakran csak arra valók, hogy eltitkolják a lélekben dúló vihart. Néha meg-esik, hogy például az ember már husz év óta ismer valakit, ismeri az illetőnek minden szokását és minden hibáját s csak husz év múlva tudja meg valami jelentéktelen kis dologból, talán egy arczfintorításból vagy egy mozdulatból, hogy ezt az embert teljesen félreismerte.

Nincs olyan véleményünk, amely legalább részben ne alapulna egy kis tévedésen; majdnem mindenben tévedünk, ha emberismeretről van szó; a nélkül, hogy akarnók: megcsaljuk magunkat és másokat is. Hányszor hallunk ilyen keserű kifakadásokat: — „Ah, mennyire csalódtam ebben az emberben! Egész más embernek hittem.” De az emberek sohasem olyanok, amint nekünk hiszszük őket. Olyanoknak képzeljük őket rendesen, amint nekünk tetszenek s aztán borzasztóan hat rájuk, hogy nem olyanok, mint amint nekünk képeltük őket.

Pierre másik szivarra gyújtott.

— Nem is hinné az ember, pedig úgy van, hogy az úgynevezett közönséges, nyílt és őszinte embereket sokkal nehezebb kiismerni, mint a szenvedélyes, regényes gondolkozásu vagy gyöngye jellemű embereket. S leggyakrabban csalódik az ember azokban, akik meglepődetteknek és diszkrétnek látszanak. Ki tudja, Servières szívén is nem rágódott-e valami titkos féreg, amely végre is halálra marcangolta? Emlékszem egy ehhez hasonló esetre.

Jó barátságban voltam a férjjel is, a feleséggel

is. Nagyon gyakran összejöttünk s igen boldog házaspárnak tartottam őket. Az arczuk szinte ragyogott a szerelemtől, valahányszor együtt láttam őket. Az asszony mindig csak a férjét dicsérte s a férj feleségéről mindig valóságos elragadtatással és imádatlal beszélt. Mért ne lettek volna boldogok? A férj, mikor nőül vette azt az asszonyt, még szegény volt, de fáradhatatlanul dolgozott s szép állásba küzdötte fel magát. S nem tagadott meg a feleségétől semmit, bármit kívánt is. Ha rájuk gondoltam, mindig az jutott az eszembe, hogy ha egyáltalán van boldogság a földön, akkor ez a házaspár mindenestre boldog. Agglegény voltam, de az ő körükben szinte magam is kedvet kaptam a házaseletről. Mindig nagyon szívesen fogadtak, az asszony is csupa figyelem volt irántam s ha tőlük távoztam, mindig egészen el voltam érzékenyedve. Egyszer azonban...

Pierre egy pillanatra elhallgatott. Leverte a szivarja hamuját s aztán folytatta:

— Egyszer elhatározták, hogy kirándulnak Spanyolországba. „Ez lesz a nászutunk”, mondta tréfásan az asszony. S mily vidáman beszéltek meg az utitervüket! Én is kedvet kaptam az utazásra. „Jöjjön ön is Spanyolországba s Madridban találkozhatunk.” Megígértem, szabadságot kértem s pár hét múlva Madridban voltam. Tudtam, hogy melyik szállóban laktak s oda szálltam én is. Éjjel érkeztem meg s az ő lakásukkal szomszédos szobát béreltem ki. Nem voltak otthon, színházba mentek. Megmondtam a személyzetnek, hogy el ne árulják a megérkezésemet, mert megakarom őket lepni.

Éjjél tájban zajt hallottam s erre eloltottam a gyertyát. Tudom meg lesznek lepetve, ha kopogtatok az ajtajukon, gondoltam magamban s már előre

Elhanyagolt pályák.

Junius havának végével ismét néhány ezerrel több „érett” fiatal ember van Magyarországon. Ezeknek csak most kezdődik az élet igazi, küzdelemteljes iskolája. Eddig a szülői szeretet szárnyai alatt nőttek, izmosodtak, hogy most már ki vegyék részüket a kenyérkereső munkából s esetleg támaszai legyenek azoknak, a kik életük küzdelmének — gyakran nélkülözések árán is — megtakarított filéreit beléjük fektették, reájuk ruházták. Vajjon hányan váltják be közülök azt a reménységet, mely a szerető szülők lelkéből fakadva, kísérte ifjui életpályájukat? És hányan lesznek közülök, akik az élet viharának forgatagából hajótörötten kerülnek bele abba a kibőtőbe, ahol már nincs remény s ahonnan nincs visszatérés? Ki tudna erre most megfelelni?

Szokásban van — szerintünk igen helyesen — hogy így, az iskolai év elején elmélkedünk, irunk, értekezünk a magyar ifjúság pályaválasztásáról. Ezzel a kérdéssel való foglalkozást indokoltá teszi nemcsak a fiatalság, a szülők, hanem egyáltalán a magyar társadalom érdeke is, mely megköveteli, hogy még a tudományos, az ugynevezett literátus pályákon is a helyes munkamegosztás elve érvényesüljön. Mert nem egészséges, sőt társadalmilag, de még nemzetgazdaságilag is határozottan egészségtelen állapot az, hogy míg egyes megélhetési ágak túl vannak zsúfolva, úgy hogy azok ugyszólván melegágyaivá lesznek a proletárizmus tenyésztésének, addig más, szép életpályákra csak szórványosan, nagyon megritkult sorokba vetődik a magyar ifjúság. Csak néhány hónap előtt hallottuk feljajdulni a hivatalos panaszt, hogy a katonatiszti pályától nagy mérvben idegenkedik a magyar fiatalság. A honvéd hadapród-iskolákban — a szép számú alapítványi helyek dacára — sehogys tudják összehozni a kívánatos létszámot. Bár némileg okát tudjuk adni ennek az idegenkedésnek, még sem hallgathatjuk el azon méltó aggodalmainkat, melyek következményei magyar nemzeti szempontból már is szomorú mérvben éreztetik hatásukat s mi lesz még, hogyha ifjúságunk egyáltalán visszatartja magát a katonatiszti pályától, mely utóvégre is megélhetést ad s kilátást a fényes karrierre is?

De nemcsak a katonatiszti pálya az, melyet az utóbbi évtizedek alatt a magyar ifjúság részéről elhanyagolva látunk. Husz-harmincz esztendővel ezelőtt alig volt magyar család, melynek egy-egy tagja ne ölelte volna fel a legmagasztosabb hivatások egyikének, a lelkészkedésnek apostoli tógáját. A magyar lelkészi kar ezért volt minden időben — felekezeti különbség nélkül — magyarságunknak erős, megtöretetlen védelmezője, bástyája, melyről visszapattan-

nevettem a tréfán. Amint azonban ki akartam lépni az ajtón, észrevettem, hogy a szobáinkat összekötő ajtó kulcslyukán világosság áramlik be. Ez kitűnő dolog, gondoltam magamban, hisz itt minden utas meggyőződhetik arról, hogy a szomszéd szobában lakó hölgynek igazán szép terméke van-e; de én azért, istenemre mondom, nem kukucskáltam volna be, ha a szomszéd szobából hirtelen hangos szóváltást nem hallok. A férfi keserű kifakadásait és szemrehányásait hallottam s szinte elakadt lélekzetem a nagy meglepetéstől. Nem törődve az illendőséggel, odamentem az ajtóhoz, benéztem a kulcslyukon s hallgatózni kezdtem. S amint hallgatóztam és kíváncsian báméskodtam, egy pokol tárult fel előttem.

Nem akartam hinni a szemeimnek és a füleimnek. Valában az én barátaim ezek? A férj sáppadt volt az izgatottságtól s szemeiben a gyűlölet tüze égett. Rut szidalmakkal illette a feleségét, akinek most is rózsás volt az arcza, mint mindig. Nagy szemeivel csak héha pislantott s nagyon nyugodtan viselkedett. Olyan volt, mint egy alattomos és veszedelmes vadállat. Ugy néztek egymásra mintha idegenek volnának s egyiknek sem olyan volt az arcza, aminőnek azelőtt mindennap láttam. Talán egy kis vihar ez, amely még a legjobb házasságban sem ritkaság? gondoltam magamban. Ó nem, ez egészen más jelenet. Ez nem ér véget egy békecsókkal, ez mindennap újra kitör és egyre hevesebb lesz. S a férj ajkairól csak úgy ömlött a durvánál-durvább szitok, hogy szinte betöltötte az egész szobát.

Nem szemrehányás vagy gyanúsítás volt ez. A férj arczába vágta a feleségének, hogy kikkel csalta meg, megnevezte kedveseit s a legnagyobb sarcasmussal még azt is elmondta, hogy hogyan csalta meg. Az asszony nem felelt. Szép fekete szemeit lesütötte s vetkőződni kezdett. Nagy lomhán, a leg-

tak a nemzetiségünk, fajunk alkotmányos jogaink ellen intézett támadások. A magyar történelem lapjaira kitörölhetetlenül fel vannak jegyezve azoknak a nagy papoknak nevei, akik börtönt vagy vértanuhalált szenvedtek a magyar nemzeti jogok védelmében.

És mit tapasztalunk a legutóbbi időben? Azt, hogy az az igazi magyar ifjúság, a törzsmagyarság sarjadéka, elkerüli a papi pályát is, ahol pedig nemcsak egyházi, hanem hazafias misszió betöltése is várna rá. Vannak szemináriumok, teológiai intézetek, ahol a növendékek nagy része a nemzetiségi vidékek fiatalsága közül kerül ki s alig akad köztük születésénél, származásánál fogva is magyar fiú. Mi- ben keressük ennek az okát? Abban talán, hogy a mai anyagi javakért rohanó világban nem bír többé annyi vonzóerővel a papi hivatás, sokan úgy okoskodván, hogy minden paptól nem lehet — püspök. Avagy abban, hogy a magasztos ideálok, feuköltebb eszmék ragyogó zománcza egyre veszti fényét, ragyogását e vásári világnak porában, sarában, fertőjében?

Akár mi az oka ennek, ezt az okot el kell tüntetni. A magyar szülőknek hazafias, szent kötelessége oda törekedni, hogy a magyar fiatalság számára nézve is kellőképpen elfoglalt helyét a lelkipáztorkodás terén s ha vannak olyanok, akik vad elfoglaltsággal talán nyelvünk, fajunk, magyarságunk ellen törnek, azokat kiszorítsa a felszentelt csarnokok boltíve alól.

Az elmúlt ezer esztendő alatt a magyar papság egyik erős támasza, talpköve volt nemzeti feumarádásunknak s hogy a jövőben is az legyen, arra talán a második ezeresztendő virradatán fokozottabb mértékben szükségünk van. Ez az óhaj pedig csak úgy válik valóra, ha magyar szülők átérzik, hogy fiaik nemcsak egy magasztos, biztos életpályára lépnek, hanem hazafias kötelességet is teljesítenek, ha osztályos társai követői lesznek annak a magyar papságnak, kiknek neveik ott ragyogtak, ragyognak a magyar történelemben.

— th — r.

Ujdonságok.

Hollaki Ártúr főispán f. hó 17-én körutat tett az udvarhelyi járás egyrészében dr. *Demeter* főszolgabíró kísérete mellett. Meglátogatta a parajdi sóbányát is. Minden községben, hol átutazott, a község képviselőtestülete fogadta és szívélyes óvációban részesítette a népszerű főispánt.

Dr. Hegedüs Loránd orsz. képviselő, *Hegedüs* miniszter fia, f. hó 24-én délután városunkba érkezett és a Budapest-szállóba szállt meg, ahonnan már tegnap, 25-én reggel folytatta útját kocsival Csikmegye felé, melynek iparát, kereskedelmét és köz-

szemtelenebb mozdulatokkal, amelyek azonban szinte teljesen öntudatlanok voltak. Ez azonban semmi háttással nem volt a férjre. Végre megszólalt az asszony is. Fejét büszkén hátraszegezte s nyugodtan, halkan kérdezte a férjét, hogy vajon miért tesz neki szemrehányásokat? Követett el hibákat, az igaz, de talán a férjek egészen ártatlanok? S megnevezett néhány hölgyet, akikről azt állította, hogy viszonyuk volt az ő férjével. Nyugodt hangon, de patetikus mozdulatokkal beszélt s vékony, szinte áttetsző ingén át igen jól látszottak idomai.

A férj az asszony gyanúsítására oly dühös lett, hogy szinte azt hittem, most mindjárt megőrül; re- megett az izgatottságtól, a haját tépte.

— Hazug, aljas hazug vagy! — hörgögte. — Ó, te nagyon jól tudod, hogy mily hü voltam hozzád, mióta csak ismertelek, míg te, te nyomorult...

S rávetette magát az asszonyra s elkezdte verni. A gyertya hirtelen kialudt a másik szobában s nem láttam többé semmit. De hallottam, hogy dulakodnak, hallottam az asszony sirását; végül csönd lett, csak a férj sóhajtott időnként nagyokat...

Pierre abbahagyta a beszédet, majd hirtelen elnevette magát.

— Mikor másnap délből az ebédlőben találkoztam velük, ragyogó arczzal jöttek eléem, úgy viselkedtek, mint két szerelmes gerlicze. S szinte kővé meredtem a megdöbbenéstől arra a gondolatra, hogy mennyire félreismertem volna én ezt a két embert, ha véletlenül rá nem jöttem volna a titkukra!

Sevillába mentünk s vagy két hétig pompásan mulattunk. Aztán visszahívtak Párisba. De itt már nem volt kedvem fölkeresni őket. Néhány hónap múlva, hallottam, hogy a férj megőrült. Az asszony pedig fokról-fokra süllyedt. Azt mondják, hogy most Brestben egy zugutczában leleszkedik a szerelemre éhes matrózokra.

Fordította: —ly.

gazdasági viszonyait, továbbá a székely kivándorlást teszi tanulmánya tárgyává.

Szent István király napját városunk közönsége méltó módon ünnepelte meg 20-án. A házakat trikolórok ékesítették, megelőző este a várost kivilágitotta s úgy akkor, mint hétfő reggel a tűzoltózenekar a várost bejárta. Megelégedéssel konstátálta a közönség azt a szép eredményt a tűzoltózenekarnál, amelyet az utóbbi pár hét alatt elért. Ilyen alkalommal tetszik ki, hogy mennyire szép, nemesítő missziót kíván teljesíteni e zenekar, amelynek tagjai mondhatni semmi anyagi haszonért, olyan szorgalmasan igyekeznek megfelelni a kívánalmaknak. Reméljük, hogy a közönség jóindulatát irányában meg fogja tartani s minden egyes alkalommal támogatni fogja, amelyre jelenleg ugyancsak rá van utalva.

A marosvásárhelyi ügyvédi kamara közlése, hogy dr. *Lukácsffy* István ügyvédet Székely-Udvarhely székhelylyel, az ügyvédek lajstromába fölvette, továbbá, hogy dr. *Sebess* Jenő marosvásárhelyi ügyvéd székhelyét Székely-Kereszturra tette át.

A vármegye legtöbb adófizetőinek a kir. adóhivatalok által összeállított névjegyzéke f. év szept. 1—8-ik napjain, az *I-ső aljegyzői irodán közszemlére lesz kitéve*. Ezen névjegyzék alapján fog a törvényhatósági bizottsági tagok legtöbb adót fizetőinek névjegyzéke az igazoló választmány által az 1901-ik évre érvényesen összeállíttatni. A kik a törvényhatósági bizottsági tagok névsorába való felvételre, adó alapján jogosultaknak vélik magokat, hogy a közszemlére kitett névjegyzéket, jelzett idő alatt és helyen, tekinthet be s az elleni netaláni sérelmeiket az igazoló választmánynak hozzák tudomására s azok pedig, akik az 1886. évi XXI. t.-cz. 26. §. értelmében joggal bírnak arra, hogy államadóik kétszerezsen számíttassék, eziránti igényeiket f. évi szept. hó 8-áig bezárólag az igazoló választmányhoz annyival inkább jelentsék be, mivel ellenesetben annak érvényesítésétől ez alkalommal elesnek.

Kinevezés. A kultuszminiszter Jakab József okleveles tanítót a muzsnai állami elemi népiskolához rendes tanítónak kinevezte.

A vendéglők asztalkendői czimvel lapunk múlt heti számában — fölkérésre — röviden megemlékeztünk arról, hogy a vendéglők asztalkendői milyen könnyen lehetnek terjesztői a ragályos betegségeknek, s ez alkalomból a m. tiszti főorvos figyelmét felhívtuk arra, hogy általános dicséret jutna osztályrészéül, ha azok tisztaságát szigorúan ellenőriztetné. Illetékes helyről vett információink alapján sietünk mostan kijelenteni, hogy ezt az intézkedést dr. *Lenygyel* m. főorvos e hírünket megelőzőleg már két nappal, tehát f. hó 17-én 14541. szám alatt megtette, amennyiben e rendeletében fölhitva úgy a járási főszolgabírákat, mint a város polgármesterét, hogy a járásorvosokat, illetőleg a v. tiszti orvost utasítsák, hogy a vendéglők, szállodák udvarai, étkező helyiségei, továbbá egy a kiszolgáltató étel- és italneműek, mint az azokhoz tartozó evőeszközök és felszerelések az előirt szabályok szerint a legnagyobb szigorúsággal ellenőriztessenek, hogy így az azokkal esetleg terjeszthető mindenféle betegség megakadályoztassék. E rendelettel egyidejűleg az összes üzletek tisztaságára vonatkozó utasítást is adott ki; továbbá intézkedett, hogy a községekben ezideig elmulasztott trachomás betegségekről vezetendő jegyzőkönyvek, nyári menedékházak, ugyszintén a jégvermek beállíttassanak. Örömmel vesszük ezt tudomásul, mivel ezeknek közegészségügyünk szempontjából nagy jelentőséget tulajdonítunk, de azért is, mivel a főorvos alapos tudása, buzgalma és akaratereje biztos kilátást nyújt arra nézve, hogy a közegészségügy, fejlődésének esetleges akadályaitól mihamarább meg lesz szabadítva.

Értesítés. A sz.-udvarhelyi ev. ref. kollegiumban az 1900—1901-iki esztendőre a tanulók beírása szept. 1—3-ik napján d. e. 8—12-ig, d. u. 2—4-ig történik meg; a javító-, pótló- és felvételi vizsgálatok a beíratási napokon d. u. 4—6-ig tartatnak meg. Szeptember 4-én d. e. 10 órakor lesz az év ünnepélyes megnyitása. *Az igazgatóság.*

Harmincz éves jubileum. A róm. kath. főgymnasiumban ezelőtt 30 évvel, 1870 ben érettségét tett tanulók augusztus 22-én összejöttek városunkban, hogy 30 éves tanulói múlt kedves emlékeit szívőkben felujtsák. Tizenkilencz érettségét tett tanuló közül 7-en elhaltak, s az életben levők közül megjelentek: *Ávéd* Gergely kir. tlkvezető Temesvárról, *Csibý* Lőrincz kir. erdőtanácsos, akad. tanár Selmeczről, *Ilyés* József m. kir. honvédszázados Debreczenből, *Lakatos* János kir. tlkvezető Sz.-Keresztur-

ról, *Pilder József* m. kir. posta- és távirda főtiszt Kolozsvárról, *Szamosy Béla* kir. adótárnok Bajáról és *Petelei István* író Maros-Vásárhelyről. A jubilán-sok reggeli 8 órakor megjelentek a r. k. plebánia templomban tartott hálaadó isteni tiszteleten, s ez után fölkeresték a r. k. főgymnasiumot, melynek berendezését megtekintették, továbbá a most már internatussá átalakított régi főgymnasiumot, melynek tanulószobául (museum) — abban az időben 8. osztályul szolgáló terme régi képeivel mély benyomást gyakorolt a jubilánsokra. Tisztelgő látogatást tettek *Jung-Cseke Lajos* apát-plebánosnál, mint egykori tanáruknál, s fölkeresték a finevelő-intézetet is, hol nagyobbbrészüket mint bennlakó növendék tartózkodott. Miután a jubilán-sok lefénnyépeztették magukat, kegyeletes megemlékezéséül el-látogattak a temetőbe s az elhalt s ottan nyugvó tanárok és osztálytársak sírjait megkoszorúzták. Délben barátságos ebédre jöttek össze a Vasúti szállodában s ugyanott búcsúvacsorát rendeztek, melyre az intézet igazgatóját és az isteni tiszteletet végző segédlelkészt s pár jó barátot meghíva, kegyeletes és hálás szavakkal emlékeztek vissza a multra, az intézet további fejlődésére és jövőjére emelve poharaikat. Óvja a Mindenható, hogy 5 év múlva, midőn megállapodásuk szerint újra felkeresik városunkat és az intézetet, mely iránt soha el nem évülő hálával viseltetnek, ép oly szívesen látott vendégei legyenek az igazgatónak, a ki a barátságos összejövetel folyamán őket vendégei gyanánt meghívta, mint a milyen kellemes emlékek innen eltávoztak. Éljenek sokáig!

Községi jegyzői tanfolyam. A községi közigazgatási tanfolyamok szeptember elsején lépnek életbe s e hó elején kezdik meg működésüket. A belügy-miniszter a tanfolyamok szervezeti szabályzatát most küldte szét a hatóságoknak, a mely a községi jegyzői minősítés megszerzésének módját egészen új alapon szabályozza. Ezzel a vármegyéknél szervezett jegyző-vizsgáló szakbizottságok ez évi szept. első napjával föloszlanak. A minket leginkább érdeklő *Maros-Vásárhelyi tanfolyam* igazgatásával Dr. *Molnár Gábor* főszolgabíró és vármegyei tb. főjegyző bízott meg.

Ő Felsége üdvözlése. Udvarhelymegye törvényhatósága szeptember hó 17-én tartandó III. negyedik rendes közgyűléséből ő Felségét 70-ik születésnapja alkalmából feliratilag fogja üdvözölni. A felirat szövegét gróf *Lázár Ádám* főjegyző írja, míg technikai készítésére *Fankovich Gyula* főreáliskolai tanár kéri föl.

Utazás a párisi kiállításra. A következő sorok közlésére kértünk föl: T. szerkesztő ur! B lapja 33-ik számában azon közlemény jelent meg, hogy helybeli iparos *Bartha András*, a párisi kiállításon kiállított munkáiért ingyenes utazási jegyet kapott. Ezen közlemény nem felel meg a valóságnak, mert nevezett iparos a kiállítás területére szóló igazolási jegyet kapta meg ingyen, melyre minden kiállítóknak jogosultsága van. Utazási és ellátási jegyét pedig a menetjegy irodától saját pénzeért kapta, mit minden ember kaphat, ha pénze van. Elég sajnós azonban, hogy míg székely kamaránk székhelyén marosvásárhelyi iparosok hat állami ösztöndíjat nyertek a párisi kiállítás megtekintésére, addig nálunk egyet sem kaptak, mintha városunknak nem is volna iparossága s nem kellene itten is tanulni. Különben éljen a local pártiotizmus... *Több iparos.*

Kossuth Lajos nevenapját országsszerte megünneplik a mai napon. Udvarhely város fiatalága ezelőtt még egy pár évvel is e napon a Szejke-fürdőn táncmulatságot szokott volt rendezni, hanem bizony ez a jó szokás divatját multa s most már vagy egyáltalán senki, vagy nagyon kevesen gondolkodnak a legnagyobb magyar nevenapjának évfordulójára. Pedig az ősök emlékének ápolása képezi egy jobb jövőnek alapját.

Magyar pezsgő a párisi kiállításon. A párisi kiállítás jury-je f. hó 18-án hirdette ki a bírálatok eredményét. A legnagyobb kitüntetést, a melylyel magyar pezsgő díjaztatott, *Belatini Braun Arthur* velencei (Fejérm.) pezsgőgyáros kapta „*Dominó sec*“ pezsgőjéért, melyet az aranyéremmel jutalmaztak. Ez az eredmény egyrészt a — saját iparában érdekelt — francia jurynek tárgyilagossága és szigorú részrehajlatlansága mellett bizonyít, másrészt épp oly fényesen mutatja hazai iparunk erős állásfoglalását az ipari termékek világversenyében.

A világkiállítás kitüntetettjei között — ami előre látható volt — a helybeli *Orbán, Nagy és Tamás* cég is ott van. A jeles cég bronzérmes

nyert, amely annyival is értékesebb, mivel a kiállítók száma Magyarországról igen nagy volt s iparunk versenyképessége mellett fényes bizonyítást tesz.

Székelykereszturi levél. Hogy Székely-Keresztur is mennyire igyekszik lépést tartani a vidéki városok előhaladásával, erről ujabban a következő sorok ki-vánnak beszámolni:

Tekintetes Szerkesztő ur!

Örömmel értesitem azon kedvező körülményről, hogy Székely-Keresztur város, nagyközségében is — Székely-Udvarhely módjára a szepítészeti és rendezési műveletek jó példája követésre talált — amennyiben eldicsekedhetünk ma már mi is, hogy Székely-Keresztur város, nagyközségében is van már mintegy 12 quadrat méter „Asphalt“, — akarom mondani „Czement járdánk“. És egyuttal a vízvezető csatornánk rendezése is a legnagyobb erély- és buzgósággal foly, ugyannyira, hogy mi már nemcsak lefelé tudjuk vezetni a miasmatikusá vált piaci vizeinket, — hanem külömb speciális módszer szerint napkelet felé, azaz: hegyre is képesek vagyunk a vizet felvezetni!... s ha nekünk úgy tetszik, akárkinék a beltelkére vagy háza elejébe is.

Nemde, teks. Szerkesztő ur, hogy ez már elég jele a haladásnak? És hogy mi sem akarunk hátramaradni! Hogy maradnánk hátra, — ki meri azt mi reánk fogni? — hisz a mult héten is „három“ estén át fényes világosításokat rendezett Székely-Keresztur város nagyközsége, a mely alkalommal a „község“ maga tündökölt az ő légszesz lámpáival a legszebb ragyogó fényvel, daczára annak, hogy a 60-as években három évig gyászolt a község egy elkárosodott lovat, — a melyet a község bikája károsított vala el — oly képpen, hogy 3 évig egymásután nem gyújtatta vala meg az utcai lámpák petroleumát, a míg a megtakarított petroleum árán a községet ért kár meg nem térült vala.

Ah! pardon! hisz mostan jut eszembe, hogy azon 3 évi gyászról 3 nap még hátra volt s azok véletlenül éppen ezen napokra, ugymint augusztus 15-ike, 18-ika és 20-ikára estek vala — no, — ez már más, ekkor az már megengedhető volt.

Karschamadiner.

Sz.-Udvarhely város községi jellegű elemi fiúiskolájában a beírások szeptember 1-én megkezdődnek és tartanak bezárólag 5-éig. A tanítás 6 án, azaz szerdán veszi kezdetét. Ezzel egyidejűleg azt is tudomására hozom a város nagyérdemű közönségének, hogy az idén az 5-ik osztály is megnyílik, a hová azon tanulók vétetnek föl, kik jó sikerrel végeztek a 4-ik osztályt; nem középiskolában szándékoznak folytatni tanulásukat, 12-ik életévüket még nem töltötték be, és így még tankötelesek. Szegénysorsu és jó magaviseletű tanulóinknak a „Szegény tanulók könyvtára“ból ingyen jutnak tankönyveket. Végül tisztelettel kérem a szülőket, hogy a könyvkereskedésben föltalálható könyvek közül a legújabb kiadásokat szíveskedjenek megvásárolni. *Lázár József*, a községi iskola igazgatója.

A „Nemzeti Zenedében“ a növendékek beírása f. évi augusztus hó 30-ától bezár. szeptember hó 5-éig az intézet helyiségében (Budapest, IV., Ujvilág-utca 14. sz.) naponként délelőtt 9—12 óráig történik. Ezen időn tul csakis külön igazgatói engedély alapján naponként délután 3—5 óráig. Mindkét nembeli növendékek felvétetnek az ének, zongora, orgona, cimbalom, hárfa, az összes vonós- és fúvóhangszerek, továbbá az összhangzattani, zeneszerzési, zenetörténeti és aesthetikai tanszakokba, a vonós-énekes és zenekari iskolába, valamint az egyházi zene- és lythurgiai tanszakokba is. Beíratási díj 12 korona.

Tűz Zsomborban. Csütörtökön, 23-ikán este *Zsombor* községben, eddig ismeretlen okból tűz keletkezett, amely 8 gazda rakott csűrét hamvasztotta el. A tűz fénye városunkba is ellátszott s érthető izgatottságot okozott a közönség között.

Szerkesztői üzenetek.

Kéziratok nem adatnak vissza. — Névtelen levelekre nem válaszolunk.

B. — é. H. Székely-Udvarhely város legelső lapja 1872-ben jelent meg lapunk könyvnyomdájában, *Szombathy I* főreálisk. tanár szerkesztésében *Udvarhely* czimvel, politikai tartalommal, hetenként kétszer. A lap igen ügyes, élénk összeállítása mellett sem exisztálhatott, amennyiben már 1873-ban mindössze csak 15 szám jelent meg, s szerkesztője a közönség részvétlensége következtében azt beszűntette.

A következő lap 1875-ben jelent meg *Baloldal* czimvel, *Ugron Gabor* szerkesztésében és két évig állott fenn, amidőn *Ugron* elutazása következtében megszűnt. Sok ismerettel volt szerkesztve s állandó munkatársai *Bartha Miklós* és *Orbán Balázs* voltak, akiknek cikkei majdnem minden számban föltalálhatók. Az akkori politikai életet híven tükrözi vissza, s mivel azidőben a hírlapi tudósítás itt Erdélyben nem valami fényesen állott, elsőnek mondható. *Bartha, Orbán Balázs* és *Ugron* cikkei tartalmas, zamatos nyelvezetükkel, jól értesült politikai cikkeikkel kedves olvasmányt nyújtottak. Természetesen majd minden számban van egy-egy nyíltéri cikkekcske, ami az akkori mozgalmas politikai életnek természetes folyománya.

E lap megszűntével 1877-ben *Szakács Mózes* koll. tanár szerkesztett egy társadalmi lapot *Udvarhelyi Híradó* czimvel, a mely még az év végével megszűnt. Lapunk megindításakor erre figyelemmel voltunk, amennyiben annak címét fölvevük.

Mindhárom hírlap itt szerkesztőségünkben megtekintés végett, rendelkezésére áll.

M. K. H. Talán jövőben.

L. J. o—d. Ha az eljegyzési kártyát beküldi, úgy készséggel közöljük a hirt.

K. B. B. Lapunk 31. számában előlirt czimre adott üzenetünk azon passzusánál, hogy ne igyunk mindenkivel „Bruderschaftot“, ön a következő mentséget hozza föl:

— A.: Ugyan hogyan ihattál brudert azzal a N-nel?

— B.: Tudod, mindig bosszantott az, hogy egy marhát magázzak! — Nem rossz!

M. F. H. Ej, ej! Azok az argus szemek! „Rosz kutya, a melyik a gazdáját megugatja!“

K. L. I. H. Sajnáljuk, hogy kérésének ezuttal sem tehetünk elég t. mivel verset — félve az erős ostromtól — csak a lehető legritkábban közlünk. Küldje be egy más lapnak, az talán kiadja.

N. K. H. Mult heti számunk vezércikkének következő részét kívánja kifogásolni: „S míg mi egymást gyöngítjük áldatlan tusákban, addig reánk vicsorítja fogait a nemzetet, hazát, királyt és Istent nem ismerő nagy problémája e század végének: a szocializmus“ — És a míg ezt bonczolgatja hosszú, mondhatni unalmas levelében, addig azt kérdi, hogy hát mi is tulajdonképpen az a szocializmus, amelynek ön is bevallott hive. Látja, kérem, milyen elszomorító dolog ez; olyan szekciónak akar ön hive lenni, a melyről tulajdonképpen azt sem tudja mi fán terem? Hogy mit akar a szocialdemokrata párt? Először is általános, egyenlő, közvetlen és titkos választási jogot minden 21 évét betöltött férfi és nő részére. 2. A törvények közvetlenül a nép által hozassanak. (Vagyis: minden törvény fölött szavazzon le a nép, akarja-e vagy sem). 3. Az állandó hadsereg helyett a nép fegyvereztessék föl. (Minek az állandó hadsereg?) 4. Kívánja, hogy mindazok a törvények és rendeletek törültsenek el, melyek a vélemény szabad nyilvánítását, a nép egyesülését és gyülekezését korlátozzák és megakadályozzák. 5. A vallás nyilváníttassék magánügynek, az állam jóvedelmei tehát felekezeti czélokra ne hasznaltassanak fel. 6. Az állami iskolákban minden tanköteles gyermek ingyenes oktatásban részesüljön és tanszerekkel is ingyen láttassék el. 7. Követel ingyenes jogvédelmet s ingyenes igazságszolgáltatást. (Mert manapság a szegény ember az ügyét elveszti); a bírákat a nép válassza; a halálos büntetés eltörültsessék. 8. Ingyesen orvosi segélyt és gyógyszereket. 9. A progresszív adórendszert. 10. Védelmet a munkásnak. T. i. 8 órai munkaidőt; 14 éven aluli gyermek munkában nem alkalmazható; az éjjeli munka eltíltását; hetenkint legalább 36 órai munkaszünet stb. — Ime ezek a főbb pontjai a szocialdemokrata pártnak. Most már ismeri s így értheti azt is, hogy a magyar munkás miért vonakodik tőle. — Sokat ígér — keveset ad. Remélhetjük, hogy e program megismerése után ön is őrizkedni fog attól, mivel csak belátja, hogy az ilyen alapokon felépülő társadalom, a mely nem ismer hazát, nemzetet, királyt és Istent, a végromlásba vezethetne. — Különben számtalan itt nálunk is azok száma, akiknek csak gyenge sejtelmük van a szocializmusról.

Nyomatott Becsek D. Fia könyvnyomdájában.

Nyíltér.*

Tibód és Kadicsfalva községek határain tilos a vadászat.

Szabó Gábor,
haszonbélő

Tudomásomra jutott, hogy rólam azon hirt terjesztik, mintha én az itteni izraelita hitközséget megakadályoztam volna azon törekvésében, hogy Ő Felsége 70-ik születésnapja alkalmából a hálaadó isteni tiszteletet magyar nyelven tarthassa meg. Kijelentem, hogy én f. hó 15-től 19-ig itthon sem voltam (tehát az isteni tisztelet tartása előtti és alatti időben), de ha honn lettem volna, nem hogy akadályozója nem leszek egy ilyen törekvésnek, de lelkemből elősegítettem volna, mert igaz hazafiság tekintetében kioktatásra nem szorulok, mert izraelita származásom daczára minden kozmopolitikus törekvés tőlem távol áll és csak magyarnak érzem és vallom magamat.

Ezek után minden ezzel ellenkező meggyanúsítást, mint hitvány rágalmat visszautasítok.

Weisz (Hermán) Ármin.

298—1900.

vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az udvarhelyi kir. törvényszék 1900. évi 2931. sz. végzése következtében *Kassay F. Ignác* ügyvéd által képviselt udvarhelyi községi Hitelszövetkezet javára *Jakab Gyula* és társa h.-szentmártoni lakosok ellen 600 kor. s jár. erejéig 1900. évi július 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás után le- és felülfoglalt és 5945 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, ökrök, szekerek, bivalyok, tehének, borjúk, kocsik, ezüstneműek és szobabútorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az okláudi kir. járásbíróság 1900. évi V. 85—4. sz. végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés, ennek 1900. évi február 26. napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen

127 kor. 16 fillérben biróilag már megállapított költségek erejéig H.-Szentmártonban alpereseknél leendő eszközlésére **1900. évi szeptember hó 3-ik napjának délelőtti 8 órája** határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1900. augusztus 12-én.

Pollák Ignác,
kir. b. vh.

2312—1900. szám.
tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az oklándi kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a sz.-udvarhelyi Zalogkölcson-intézet és betéti pénztár végrehajtónak, Lőrinczi Károly kolozsvári lakos végrehajtást szenvedő elleni 340 kor. tőkekövetelés iránti végrehajtási ügyében a a sz.-udvarhelyi kir. törvényszék (az oklándi kir. jbiróság) területén levő, az oklándi 360. sz. tjkvben foglalt A+ 251. 252. hrsz. kertre 44 kor., 250/2. hrsz. kertre 82 kor., 369/1. hrsz. belsőre 1600 kor., továbbá a 460. sz. tjkvben A+ 1—7. rsz. ingatlanok B. 341 alatti jutalékára 22 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fen-nebb megjelölt ingatlan az **1900. évi október 3-ik napjának d. e. 9 órákor** az alólirt tlkvi hatóságnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított ki-kiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíróság, mint tlkvi hatóság.
H.-Oklánd, 1900. május 18-án.

Konc kir. albiró helyett:
Gidófalvy,
kir. albiró.

565. hrsz. kaszálóra 5 kor., 615. hrsz. kaszálóra 3 kor., 777. hrsz. kaszálóra 9 kor., 874. hrsz. szántóra 16 kor., 916. hrsz. kaszálóra 21 kor., 952., 953. hrsz. szántóra 94 kor., 1039. hrsz. szántóra 24 kor., 1167. hrsz. szántóra 6 kor., 416—418. hrsz. szántóra 46 kor., 451. hrsz. kaszálóra 9 kor., 553. hrsz. legelőre 16 kor., 559 hrsz. kaszálóra 22 kor., 657. hrsz. szán-tóra 12 kor., 838 hrsz. szántóra 2 kor., 908. hrsz. szántóra 119 kor., 922. hrsz szántóra 44 kor., 992. hrsz. szántóra 13 kor., 1165. hrsz. szántóra 25 kor. ezennel megállapított kikiál-tási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi szeptember hó 20-ik napján d. e. 9 órákor** Sándorfalva község házánál megtartandó nyil-vános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is el-adatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becs-árának 10%-át, vagyis az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadék-képes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bi-róságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-vényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíróság mint tlkvi hatóságtól.
Oklándon, 1900. június hó 18-án.

Köncz Károly,
kir. aljbíró.

386—1900.
vh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az udvarhelyi kir. törvényszék 1900. évi 3326. sz. végzése következtében dr. Váentsik Ferenc ügy-véd által képviselt Derzs községi Hitelszövetkezet javára, Kelemen Mózes és társai ellen 260 kor. s

jár. erejéig 1900. évi június hó 30-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 710 kor. becsült következő ingóságok u. m.: I. Kányádi Kelemen Mózesnél 2 szekér, 2 malacz, 1 vas-eke boronával; II. derzsi Ballok Istvánnál 2 tinó, 2 ló; III. derzsi Keresztély Ferencznél 1 troher-rosta nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek az okládi kir. jbiróság 1900. évi V. 226/2. sz. végzése folytán 260 kor. tőkeköve-telés, ennek 1900. márcz. 2. napjától járó 6% ka-matai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 118 koroná-ban biróilag már megállapított költségek erejéig Kányádon és Derzsben alpereseknél leendő eszközlé-sére **1900. évi augusztus hó 28. napjának délelőtti 8—11 órája** határidőül kitzüzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat má-sok is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Oklándon, 1900. évi augusztus 14-én.

Pollák Ignác,
kir. b. végr.

Egy alig használt, kitűnő szerkesetű valódi angol Helical Premier Bicsikli eladó. — Czim e lap kiadóhivatalában megtudható.

Sz. 11,791—1900.
szb.

Pályázati hirdetmény.

A nagygalambfalvi körjegyzői állásra — mely következő javadalmazással van egybekötve : Évi fizetés 800 kor., anyakönyvvezetői tiszteletdíj 200 korona, lakbér 100 kor., irodai átalány 60 korona — pályázatot nyitok.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt pá-lyázati kérésüket **f. évi szeptember hó 20-áig** hozzám annál bizonyosabban adják be, minthogy a később beérkező folyamodványokat figyelembe venni nem fogom.

Szekely-Keresztur, 1900. évi augusztus hó 15-én.

Gállfi Kálmán,
főszolgabíró.

Sz. 2573—1900.
tlkvi.

Hirdetmény.

A ref. kollegium előljárósága az intézettel kapcsolatos konviktus részére a **hus-, kenyér-- tej- és fűszercikk**ek szállítására pályázatot hirdet, megjegyezvén, hogy a mult isk. év-ben **husból** mintegy **9000** korona, **kenyérből** mintegy **4600** korona volt a fogyasztás.

Az ajánlatok **Szabó András** tanár konviktusi elnökhöz adandók b **f. hó 29-én déli 12 óráig**, a kinél a pályázati feltételek is megtudhatók.

Szekely-Udvarhelyt, 1900. augusztus hó 22-én.

A ref. koll. előljárósága.

Csak nőket érdekelhet e szenzációs felfedezés!

„Afroditin“ mellszépítő, a háremhölgyek csodahatásu laurus-írja, mely visszavarázsolja a női kebel elvesztett ifjui üdeségét, ruganyos teltségét. A testbőrt bársony-lagyságúvá és selyemfényűvé varázsolja. Ezen csoda-hatásu ír gyógynövényekből készül, tehát semmiféle ártalmas anyagot nem tartalmaz. Egy tégely ára használati utasítással 4 korona. **Törvényesen védve.** A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a

„Stearoptinum“ laboratoriumában : Budapest, VII. kerület, Mexikói-út 88. szám.

„STEAROPTINUM“

(Olaj-sebtapas) Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapas, a mely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: **vágás, zúzódás, égés, fagyás**, mindenféle **kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések** stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásáért kezességet vállal, a mi ha elmaradna, — a pénzt visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ labolatoriuma. A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „Stearoptinum“ labolatoriumában

Budapest, VII. ker., Mexikói-út 88. II. 25.